

زموښ کي نلاره

﴿ادع الي سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن﴾

«ای رسول ما، خلق را به فرزانتی و پند نیکو به راه خدا دعوت کن و با اهل جدل مناظره کن.»

خپل ځان د مطبوعاتو چه په حقیقت کېښی د ټولنه هنداره ده په وړاندې کورۍ رپېږي. چه نه شی کومه اشتباه یا غلطۍ پی کړي وی. او مطبوعات ورباندې خبرشی. او ټولنه ور باندې خبر کاندې. په دی شو که دغه هواد و کېښی مطبوعات په یو مثبته ځواک بدل شوی ده چه په هر مثبته بدلون کېښی و ښه اخلي.

متاسفانه چه دریمه نړی کېښی او په تیره بیا هغو هیواد وکېښی چه، له ځا ښواکی حاکمیته څخه ګټه اخلي. ددی پر ځای چه د ټولنه سمه فرهنگي لوی تیا خپورکړي. د مستبدو جبار و واکدارا نو، ناوړه ټولنیزه کړه وږه خپروې او سمه یی بولي، ځکه چه نا پيلي مطبوعات دملی ګټو پر خلاف، د دشمن د استعماري ټيکيلاک په ګټه. د دشمن دننه پېژندل شوی هڅی نه پورته شوی. او دو ګډو د معنوی عقیدې په لوری ډګرته راوتی دی، چه په دی توګه ټولنه ویجاړوی او د دشمن ژپندی ته او په لاهوګوی کله هم د ټولنه پر اعتقادی او معنوی بنسټ په ګوزار سره، انحرافی فکرونه، پردی مبتدل فرهنگ او اخلاقي فساد وروته، پر ټولنه باندې پرانیځي د غسی مطبوعات زیاتره «مردی وی او ژوندی دی وی» شعارونو په منګلو کېښی نڅښتی دی چه ددوی پایله ټول ښه دپاره ددی پر ځای چه سم پوهه ورکونکی وی. زیاتره غیر ګون رامینځ ته کوی. چه ددی بېردام، مطبوعا تو یاندی د ټولنه بی باوری رامینځ ته کوی.

د مثال په ډول: زموږ ګران خلک د مقدس جهاد په موده کېښی د ټولنه و مخ ته ځلانده دینی پوهه ورخوړه، او سی پایلی ته د رسید و دپاره فرهنگي او فکري د توجه ور لوسی په کارو اچول مګر متاسفانه دغه چمتووالی او لازمی لوسی سرسره چه درلودی، دیوه مرکزی او زړه سواند ځواک له نشیتوالی سره، چه لاستونه او چټ او یو هراي څیزه سیاسی او فرهنگي کار په ترڅ، د حزبي، قومی او سلیقه ښی ککي تیا څخه لری. چه دهیواد د لوری

بی له شکه څخه چه نن مطبوعات او ټلنیزه خپرونه، د خپرو سونی په لپاره کېښی، او خلکو ته په پوهه ورکولو کېښی، په تیره بیا دعلم او فرهنگ، سیاست، منل شوی دو دونه، او په تیره د دین دسلامتیا، او ټولنی ته اسلامی دو دونه په وربخښلو کېښی فعاله د ونډه لری.

خپرونکی لکه ټی، وی، انټرنیټ او مطبوعات د انسان ژوندون سره غوټی لری، چه دهغی نشیتوالی دننځی سړی دژوندانه د چاری، د پرمخ بیولو عواملو نشیتوالی ګرځیدی شی - نن ورځ مطبوعات او ټلنیزه خپرونکی نه یواځی دټولنه دسیاسی او فرهنگ کړه او نا کړه پرمختګ ولاړ دی، بلکه پخپله د ټولنه، لوری ژوری ټلنیزه او فرهنگي، ما غزه جوړونکی دی. دو اقبیتونو او په بیلو بیلو مسئلو نیم کي تیاوی، فرهنگي او ټولنیزه چاری په ویلو او خپرو لو سره سیاسی، فرهنگي ټولنیزه او... ایجاد، ریا اچونکی، بیا راغونو، ټولنه کېښی دنوی چاری را بر څیره کولو سبب ګرځی. په رښتیا سره کولی شی چه ټولنه دپاره دیو ګاونډ پوهنګی لویه ترسره کړي. هم داسی مطبوعات د عامو وګړو ذهنیت جوړوی، دخلکو او حکومتی چارو اکو ترمینځ دسټاځی په توګه پیامونه رسوی. دخلکو په وګي نیزه غو ښتکو سره، چارواکی فعالیت او چټکتیا ته را بولی، او هم دچارو اکو پیغام خلکو ته رسوی.

نن ورځ په پرمخ تللو او مخ په و ده هیواد وکېښی چه د مطبوعات ځانګودۍ، مطبوعات او نوری خپرونکی، د فرهنگي، سیاسی، ټولنیز، علمی، هنری ادبی او... په لپ کېښی، هغه لارښودنه چه سرته رسولی. د دولت سړو او چارو اکو په وړاندی د رپړی، د ټولنه سیاسی او ټولنیز نا خوالی لوی تیا لوری ته، اغیز ورکونکی او ګوزار و رکونکی رکن مطبوعات دی

نن ورځ په پرمخ تللی هواد وکېښی سیاسی چارو اکی چه

ګڼې او ديني ارزښتونه پاره هاندو کړي دښتوالی له امله راتلونکي دپاره لاله هاندې او بې امنۍ را منځ ته شو.

ګندی چه دغه نيم کړتياوې په بين المللی مسئلو کېښي ديو واحد سياسي او يوه لارښود له دښتوالی څخه سرچسته اخسته.

د جېد په موده کېښي هومره چه دجګړو په ډګر و کېښي نظامي فعال ځواک حياتی ارزښت درلود، هم هومره يوه سياسي او فرهنگي ګډډې ته اړتيا وو، ځکه چه چکوچگون مساو اولري ځايونه، لويه په دوه ورکړېږي، زموږ پر تعين اسلامي انقلاب له سره په هم مخه ستر نظامي وړسېمال وو، مناسبه بل وړيې چه سياسي فرهنگي وه، ډنګر او کم زور پاته شو، دغه ناسمي سبب شو چه انقلاب په سېلسې او فرهنگي بر توکېښي شلې او د پيروزي د ثبات لور و ځوکه ته و نه رسي.

بله ښکته چه دباد ولو وړدي دا چه دکمونيسټانو له کړداتنه وروسته، په پراخه پيمانه فرهنگي او سېسي خلک او د افغانستان وګړيې ګاونډيو ملکو ته کډه شول، چه واقعيت کېښي دجېد او دوطن له ملي خپلواکي نه ملاتړ شول، دغه ځانګړه پاله چه بڼه توان درلود کولای شول چه د انقلاب د اهدافو په پلي کولو کېښي، د مېوالو او نورو وګړو په سينځ کېښي، دهغوی دسياسي او فرهنگي لوړتيا دپاره او هم د انقلاب دمنطقي اهدافو په پلي کولو کېښي بله جبهه پراخېږي، چه پوره وخت ورته ورکړل شو، او کله هم هغوی په تير بيا پاکستان کېښي تر دېاو لاندې را وستل شو، چه جبراً دوهم کړي ته اړشي، او د تړي په کچه کېښي، شور و شول، چه دغه کار افغانستان دپاره دګاونډيو ملکو بې پامۍ را ښيي.

مګر که «تير په مير» کړو، او خپل ريرته پام واپو، چه شور و تېري او ښکلا که سره مخامخ شوي و، اساسي سره ګورو چه پروښي سياسي او فرهنگي کم زوري نن هم وجود لري اوسر بايد الوتونه په يو وړو باندې تجربه و نکړو، نو موږ به ټينګه بايد واپو چه سياسي، فرهنگي بر ځو کېښي، يو قوی محوري ځواک ته چه وکولې شي، يو مقبول علمی منطقي کړنلاره را سينځ ته کړي، اړېو، چه خامخا دهغه را مينځ نه کول، داسباب په تېر کېښي دهېواد او ملت دګټو علم، نهضت پيری ځندی خواته را کاپي.

دهيواد د نوی حالت په پم لړنه سره چسپولو وګړوته دوجود احساس او ديونو، ژوند په موږ پرمختګ حرکت وربخښلی دي، نن سبا ټولو سياسي او فرهنگي پو هانوته دنده ده چه پرته له تو پيروبي پامی څخه سره غوښتي شي، او د تو کيږه او تنقيلي ملاتړونه لري خپل ټولنه دلوې ليا دپاره مس او هاندو کړي، چه دغه کار بې له شکه هغه لنډی غوښتي چه زموږ خلک وطن ته پرته ده خلاصولی شي، او ښکېلاک رسوالی خواته کاري، په تير بيا دکار مواد دپاره، ديو پوه، پرمخ ټاکنی اوسم مای ځانګړت ته

رسيدو د پاره اغيزمن ګام به وي.

ژبوره او د لوم ګراړ ځاوندان، چه د کال ۱۳۷۸ دکې به مياشت کېښي سره غونډ شوي وو، او هيله شي وکړل چه د «مېهن» ژرنامه لاندې به مطبعه غلري جاري، ترسره کتده، لغري پوښتنه چه ورته مخامخ وو دغه وه چه «اوس چه دغه وياړلی مېهن» سر يزه سر فرهنگي خوږښت نوم پا کلی ده، انايه و کولې شو، داسې جاري پر مخ بوزو چه دموږ ټول ملت هر لوم او هر خيالي چه لري، بې له خوا بدير څخه، دي (مېهن) خپل وګڼي او دي سره غوښتي و ځوري، او ددوی دپاره وې وګرځي؟ پيښای تکی ته ورسيدل چه، که راشو ديو خالصانه عمل دپاره بې له تو پيراوتوکم پالی نه، لاستونه او چت کړو، او دهواد دو کړي لوی نمونه خپل غد وګڼو د خدای په مرسته به بريالی کړو.

په دی ټول «مېهن» چلونکي و پيل چه دی مسئوليت نه پت چاري پيل کاندې، او دهغه بهير دخدای په مرسته تراوسه پوري دوام لري، بياهم دلوې ځښتن ته هيله ګورو چه دی لپاره کېښي زموږ ملاتړ شي، او نن «مېهن» داوبار لري چه زموږ وطنوال هرچيري او په هر ټو لتيز موقعيت کېښي چه شته دی «مېهن» خپل بولي، او بې دريغه ملاتړ بې کوي، «مېهن» له سره هغه کړنلاره، چه زموږ مواد او خلک په ځانګړه توګه ورته اړوو، تر نظر لاندې ونډوه، او هغه کېښي ليکا شو، زموږ قلم، ملګري او «مېهن» چلونکي و مثل څرچه دغه کړنلاره کېښي مس او هاند او دخپل کار پايله، محله کېښي ورځپوړ کړي، څوچه دموږ وپړږ لو خلکو دپاره وړنګن اوسي.

پس له دی غوښتي نه، لیکه هر ات مياشت د دی وځي او کله ځاوندان، دروان کال دغوږي دمياشتي په ديار لسمه نيټه دمجله ځانګړي کړنلاره په دوه برخه (اشکال پ محتوي)، کېښي په درې څلو يستو ماد وکښي تصويپ او پر پکړه کړه چه په اصل کېښي د «مېهن» اعتقادي منطقي پالک فرهنگي اتلولی او سياسي کړنلاره څرګندوي.

الف - څيره او جوړښت:

۱- مجله دجوړښت له نظره بايد چه تثبیت او دنظر دښتوالی څخه دده وکړي.

۲- په ليکونو او مقالو کېښي بايد علمی لړخ په نظر کېښي ونیول شي.

۳- دسالمی نقد و پالنه د پرمېت او زعم سره، کړي لري، چه دنويو کړنلارو دجوړښت په درشل کېښي دپېښونکی مطبوعات، کړي انځوروي، او «مېهن» ددی بهير بنده لري.

۴- دمجله دفعاليت زميني بايد چه تير وختو، او سني او را تلونکي او سي، په دی مانا چه له تير وختو څخه پتی انځورونه وپاسي، دجهاد دروان و پاړته او عېر تنوې هير نکړي، پروښي تجربه بيا تکرار نکړي، قنني مسئلې او ستونزې پتی او رڼ کړي.

۱-۱۲ «مېهن» وطن کښی هیوادنی ژمنه، جهاد او مقاومت د ارز ښتونو په ساتلو کې ملی وفاق د ټولو قومونو او پرگنوپه تفاهم او پخلاینه په لاره کې، ملی یووالی د ملی قهرمان واکمن په ټاکنه، اوپای کښی د استقلال او ملی حاکمیت ساتنه په یوه شانون من نظام پوری تړلی بولی. بهر تی او داخلي ټینګ سیاست، سیمه کښی سولیزه ژوندانه، او دواړو څیزه د رڼاوی، ناپېلتوب، او ګاونډیو ملکو په داخلي چارو کښی نه لاس و هڅه ددوی په بین المللی پګر کښی د ګټو په ساتنه هغوی سره، په خبرو اترو کښی تړلی بولی.

۱-۱۳ «مېهن» پېیلی ده چه سیاسی او ملی قدرت، د افغانستان جیوپولیتیکی آزادی تأمین او پای کښی د ملی ګټو بیارغونه، د مونږ دوګړو په او سنی مقاومت پوری تړلی ده، ددی ځواک ساتنه، دوام او مقصد ته رسیدل دهغه په جوړښت کښی دی. ۱-۱۴ د مونږ په زمانه کښی د وطن جغرافیایی پولی، او ملی ملی ګټی ساتل، آزادی او استقلال ساتنه، زمونږ دنده ده چه باید «مېهن» و رباندی ژبنت کوښښ ولری.

۱-۱۵ ګوته نیول او ګوت نیونه منل، د واقعیت په پلټنه کښی پسرولی اصل ګڼل کیږی. واقعیتونو سره د مضاخ کیدو په حال کښی، باید چه گذشت او میرانه ولرو.

۱-۱۶ د مونږ نننی ژوند زمونږ د پرونی جهاد او مقاومت نتیجه دی پری نه ږدو چه توکمیزه، سیمیزه او ژبه نيزه مسئلې دهغی څیره ژوبل کړی. او میر څمنو پلمی هغه ته څه تاوان و رسوی. او ولس له پېتونه و غور ځوی.

۱-۱۷ د جګړه او مقاومت په درشل کښی مونږ راتلونکی ژوند ته درسیرو په فکر و، چی دهغی نتیجه زمونږ نننی سعادت مند سولی دی. نو دی لپاره کښی ټینګ پام او ټو لنیز سالم اندیښنی سره ګامونه او چت کړو. او د راتلونکی رو ښانه افق ترسیم کړو.

۱-۱۸ باید چه په شمیرل شوی او معقول خوږښت سره، واریه وار وړاندی لارښو، نه چه دیوار لمبه او بیا نیرد شو.

۱-۱۹ د دولسيزه تحمیلی چکړی تحلیل، تعلیل او برڅیره کول او دهر ی عقدی او تعصباتو نه پرته دهغه رپا تنقید، زمونږ د لرغونی هیواد د ټولو قومونو او کهلونو دنده ده. «مېهن» ددی دنده په څرګندولو کښی ځان مکلف بولی، او هم دغه دنده د ټولو پوهانو او سپین دریو، بولی، دی لپاره کښی د لیزه مبارزه وړاندیز کوی.

۱-۲۰ «مېهن» ټینګ او با ښانه را تلو نکی او دایمی سولی دپاره، د دموکراسی پلوی دی. ټولنیزه عدالت او آزاده انتخاباتو دپاره د ټولنه د ټولو وګړو، نارینه و او ښځو سیاسی ګډون د دولت د جوړښت یسټ کښی.

۱-۲۱ «مېهن» له نظره د تېری، ویره اچونه او مخبره مواد

وڅپوی، راتلونکی خوږښت انځور کړی او دوګړی و عمومی فکر و نه هغی خواته ورواوړی، خلک قانع کړی چه په کومی ډول روان او چیرته لارښی، څو چه د لاندۀ اطاعته څخه په امن واوسی.

د راشی چه په یوه پراخه نظر او ښیګڼو سره مېهن سترګو.

ب- څرنګوالی او محتوی

۱- فرهنگي- سیاسی:

۱-۶ که د «مېهن» مجله په پراخه ډول منل شوی ده ددی لامله ده چه د هواد د بیلو بیلو سیاسی، ټولنیز او فرهنگي اړخو کښی آزاد سو چونه آزاد اندیښنه، او لوړ دیدلری، باید کوښښ وکړو چه دغه لپاره کښی ځنډ رانه شی.

۱-۷ «مېهن» د افغانستان د دولتی قدرت منشا مشروع بولی او په د افغانستان کی د شایسته سالاری، بنسټیزه اصلاحات او اساسی بدلون د دولتی ځواک په جوړښت کی چه د ټولنه په و ګلنیز خواست باندی وړاندی وی. پلوی کوی.

۱-۸ «مېهن» آزادی، دولت د ټولنیز او سیاسی نظام دوام په دوه اصل (ملی ځواک او دیني ځواک) په ګډون کښی وینی، دغه دوه مهمه ارزښت، یوالی، پراختیا او پرمختګ پوری تړلی دی، لکه چه علامه سید جمال الدین افغانی اسعد آبادی وایی: «هیڅ یوه هواد دولتی او حکومتی تشکیلات نشی کولی چه بی له څرپرتیا نه دوام وکړی، مګر، د دوه ځواک په دده کولو کښی یو ملی ځواک د ی چه درست خلک یووالی ته بولی، دښمن یا ندی غلبه کوی، ملی احساسات را پاروی. بل یی دیني ځواک دی چه د ملی ځواک په څنګ کښی خلک یووالی ته بولی، او د ټولنه مینځ په کښی دکلمی یووالی راوړی، په دی توګه خپل یووالی او لوړوالی پرمیر څمنو باندی ټپی».

۱-۹ مېهن هیڅ کله ځانته د افغانستان دشخصیتونو او بهیر و نو دویندوی بڼه نه ده غوره کړی، مګر باور لری چه د مقاومت له پارلنګه څخه نوی فرهنگي او سیاسی خوږښت د هیواد د دفاع په درشل کښی اساسی خواوی دی چه پای کښی د هواد آزادی دی.

۱-۱۰ د افغانستان کښی د ملی وحدت اساسی رکن د اسلام مقدس دین دی. ددی عنصر په وړانګو کښی زمونږ دنده دادی چه بنسټیزه بدلونو په ترسره کولو کښی، له توپیری او توکمیزه پیراښده ورتیر، او ملی او کوب ته چمتو شو.

۱-۱۱ «مېهن» منلی ده څو پوری چه د افغانستان پرمخ تلونکی او قانون من ځواکونه او ملی مبارزان سره یونه شی خپل مبارزی په کړی کښی با ارزښته هدفونو ته ځای ورتکړی. هیواد ته د ملی قدرت او ملی حاکمیت رسیدل لری او مشکل کار به وی. که داسی دی! راشی چه دی لاره کښی مسئولانه او میرانه ګامونه او چت کړو.

د قاچاق او ترو ریزم په مقابل کېنې د نړیوال هوادونه نوی کتنه د افغانستان استقلال او آزادی غوښتنه په برخې کېنې دامعنا لری چه دافغانستان مسئله اوس اوس نړیوال شوی دی، ددغه مسئله پراختیار او ژوروالی د افغانستان دخلکو دملسروع غوښتنه، او نړیوالو ارادی سره غو ټی لری.

۲۲-۱ اوس زموږ ټولنه داسی حال کېنې دی چه بایدېنې له بدوڅخه ټو پیر کړی، او په ټاکنه کېنې څیرشی مرکزی دولت دیوا صل په توکته و مثل شی وروسته (پنایی نه پنایی) دسیاسی سوچوالو له خوا څرگندشی.

د ټولنه سوله غوښتونکو او پوهو ته ده یوه دنده ده. ۲۳-۱ د اکوب او ملی پیرانده و یچای تیا، سړی له ځانه او سړی له ټولنه څخه پردی کوی.

دغه ویچای تیا سړی له لرغونی او فرهنگي ویاړونه، لری او پردی کوی، ددی ویچای تیا دسختوالي له کبله، د ټولنه و کپی سیک او کمز ورپریشی، لری لری لوی پری، لاله هاندی، نه باور، د دین کمز ورتیا، مذهب سره، وطن سره ټولنه سره، فرهنگ سره، غښتلو سره، ارزښت سره کرکه، لاندۀ تقلید، پردی ستاینه، پردی وینه، ددوی ځانکره عمل گرځی، دغو کسانو چه اکوب یی بایلی دی بله ځانګی تیا دادی چه بی ارادی دی، منافقت او فتنه زیږوی.

نو مېن ټولنه کېنې داکوب او برم لو پرتیاله مهمو مسئلو څخه بوئی، او منی چه دغه ویچای تیا «بحران هویت» له دوه غو څخه (تاریخی او فرهنگي) څخه زین یدلی دی او داهم منی چه داکوب ویچای تیا، دغه منی او مهم پدیده زموږ د مسلمان ملت څخه لری کول، او پری کول، د موږ دپوهو دنده لرونکو خلکو پرغاړه ده.

۲۴-۱ مېن پتلی ده چه ملی یو والی دڅوږ ښتو نو زیږنده ده، چه دژوندانه په ټو لو یر څوګنې رامینځ ته کیږی، او ملی کټو پر څوګو کېنې خود آکامی او کپی ارادی سره ملی میثاق یعنی قانون تصویبوی، ملی ځواک انځوروی، او دسیاسی ځواک په کړی کېنې، سیاسی - فرهنگي او اقتصادی لوپ تیمینځ ته راځی.

دغسی سیاسی ځواک چه دیورتنیو عواملو زیږنده ده، د پارلمان یعنی ملی شوری په وړاندی مسئول او ځواب ویونکی دی - ملی یو والی ته درسیدو د پاره دالاره باید ووو.

۲۵-۱ مېن مجله د ټولنه د لارښود په هکله د علامه سید جمال الدین افغانی اسعد آبادی له نظر یا ټو څخه پلوی کوی چه وایی: «اسلامی حکومت د کارپوهو، مدبر، او درای ځاوندانو سره باید اوسی. د ټولنه سرو دغه کسانو له مینځه و ټاکل شی چه زړو نه یی دوطن او وګړو یی له مینې څخه ډک وی، دارنگه چه دغه دوطن سره اړیکی او خلکو سره مینه، د دوی په سرشت کېنې وی. هر څو سره چه دسپین درو یو الی څخه پو هیږی دایمان او وجدان له مخه ترسره کړی. هر هغه شیان چه د ملت او وطن نا وان

په کېنې دی، دهغه له اجرا څخه پوه وکړی.

۲۶-۱ مېن ټولو ټو موږ او مستقل افغانی شخصیتونو ته، دسیاسی او اداری قدرت په جوړ ښت کېنې عادلانه بر څه ورکول پلوی دی، چه ښایست والی، تخصص او وفا دارۍ په کېنې په نظر کېنې و نیول شی، او هم داسی دیوه خلاصه سیاسی فضا او سولنیزه مبارزه دخلکو راپوته در ناوی، پلوی کوی.

۲۷-۱ مېن منی چه افغانستان خپل برم او برتم بیارته، دیو سر لوپ او باعزته ملکونو په قطار کېنې، بیا ځای پیدا کوی، او په سیمه کېنې په نیغه شمله دیو برتم لرونکی او جیو استراتیژیک مهم هواد په توکته دبین المللی سوله په لار کېنې خپل نقل و لو یوی، او هیله مندوی چه افغانستان داوسنی پیږی، ساینس او تکنالوجی ارزښتونه و منی، پر اختیار او بدلون سره یوګام شی.

۲- فرهنگي - ټولنیزه

۲۸-۱ مېن د ټولنه د خواستونو او پیږونو، د ذهنو ښو هنده ده، ددی نه ما لیدونکی اصل، د انسانانو دکرمت او حقوق در ناوی دی.

۲۹-۱ مېن د ټولنه د عمومی پوهه پراختیا دنده لری، او ټینګار کوی چه دخلکو عمومی پوهه، پای کېنې د پراختیا او لوپ تیا سبب گرځی، او هغه عمومی پوهه سره دهواد ملی اداره را مینځ ته کیږی، له دی کبله دخپل ټولنه د بیلو بیلو وګړو په پیژندنه سره، زغ نیو تکوینسی ورشو، او فرهنگي چو پری وړ وړاندی کړو.

۳۰-۱ که ټولنه کی په څرګندېدول مبارزی ته چمتویوا باید کلامی، فقهی، سیاسی، فرهنگي، اقتصادی ټولنیز پوهو سره ځان سمبال کړو.

۳۱-۱ مېن دټولنه په ټو لو چارو کېنې هر رنگ ټو کم پالنه غندی، او ددی ټو لنیز مکروب په نه مینګه وړلو کېنې په ټینګه هس او هاند کوی. د هواد د ټو لو وګړو ترمینځ ټولنیزه چاری برابر ویشل ملا تړ کوی، او باور لری چه دملت په ټولو پرګنو کېنې عدل او برابری ضروری دی، که نه! د دشمن د تنو تو دپاره دهیواد وروته پراپیشی په یی.

۳۲-۱ مېن په خپل ټو لو فرهنگي، سیاسی او ټولنیزو چارو کېنې عدالت او برابری تر پام لاندی نیولی ده، او دی یی ټولنه کېنې دټو لنیز عدالت پراختیابولی.

۳۳-۱ مېن، د پردیو یرغل، او دیر غلګر و تیرۍ، دپهل شو و جګړو د دوام لاملی دچرړه په لټه کېنې دی، او همداسی دهغه لا ملوچه فرهنگي، ټو لنیز، اقتصادی رو زینل جوړ ست او په دی ډول ملی نیم پاڅه یو والی ته سخته گوزار را کړی دی دخپل دندو په سربزه کېنې ایښی چی چرړی و یاسی.

باندې وړاندیز کوي چې راشي خپل شخصي خواستونه یوې خواته بریزدو، یوېل باندې د ناروا او بدبینۍ او ټوروته اچولو څخه ډډه وکړي، او دخلکود تنفس هوا کې تګړي، همداسې دټورو په سپکاوي کېنې ګان د پاره درناوي ګرځي او همداسې او ټولنیز ارزښتونه رامنځته کړي. د یو مسلمان ځواکمن، ودان، پټ لرونکی، اتل، آزاد او سر لوی افغانستان په بیا رغونه کېنې کوېش وکړي، هغه وخت کېنې زموږ لاره رڼې، خوزښت موګټور، لارو لنډ او هدف موسره کېده یی.

۲- ۳۵ مېن د افغانستان د سربېښد و ټکو، زغم لرونکو او ټولوو کړو په وړاندې ایبل کوي چې په دغه اوسنۍ شرایطو کېنې نه یواځې د مقاومت لارښوونکی بلکه دمواد ټول وکړي له علماو، مبارزانو، ملي ستغراتو، فرهنگیانو، سیاسي سپړونه نیولی تر درست خلک پوري دندای، تاریخ او دمواد دموږ په نزد مسئول دی، پرته له دې نه چې خپل دخوږ ټپست مخ ملي یووالی ته وټا کوېشه لپاره نه لرو، پرته له دې نه دبیل والی او تجزیه غو ټپستو نکی ویروس لاپسۍ فعال کېږي، چې دموږ ژوبل شوی ټولنه د پاره ډیر خطر ناک بریښي. ټوله دې امله راشي چې پلټیزه، قامي او شخصي ګټې په ټولنیزه ګټې سره و رګډ او چارچا پیرنی په سپړه رنگ کرښه و کاږو.

هاغه چې په پورتنۍ ټول خپل خبرونی ته دګې نلاره په توګه ټاکلې او ورته متعهد یو په اصل کېنې یوه بله معضامه څرګندوي چې د مجله دپېښتوب او نا پېښتوب څرګندوي دی دهغه ورځې په هیله چې هیواد د ټولو وېرونه او مصیبتونه دورکېدو شاهد وي او پوهان او متفکرین دخپل پاک خاوري کېنې یی له کومه ستونزه څخه وده وکړي او د ټورو دود و سبب شي، او دهغه په راتلونکېنې سیاسي، علمي، فرهنگي جندې را په نصیب شي، او «مېن» دیو هوا دنی خبرونکی تر نامه دغه پرتم او برم ټپت او خپور کړی، په پای کېنې دغه ټول بیا رغونه، او روغه ورکونه د آزادی د لاری دشهیدانو دغو په وینو کې تاریخ جوي ونکی ارواح ته سوغات کړو.

او خپل هوا دله سره جوي کړو، ټولو برخو کېنې نوی پټ، برم، اکوب او ستر ټپا رامېنځ ته کړو. دتیک هیأت

۲- ۳۴ مخ کېنې یا تیرو ختوکېنې (شور) دباندې او (شعور) د لاندې وه، ددغه دوه ځواک ترمېنځ برابري او سمول زموږ دنده ده.

۲- ۳۵ راشي چې دملی ارزښتو نو په بیا رغونه، او دیني سلامت په ساتنه کېنې، ټولنه او هواد د نوی مدنیت پر اختیالوړی ته لارښو دشو.

۲- ۳۶ هغه ستاینه او انګورونه چې له اسلامه څخه بشپړ، باید چې ځوانانو د پاره قناعت بخښو نکی وی.

۲- ۳۷ مجله باید چې په څه باندې دوه لسیزه کېنې، ډیر دیوپه وړاندې د افغانستان دخلکو آزادی غو ټپستونکی مبارزه او لوی جهاد، استا پېښتوب وکړي، د شهیدانو له هدفونو او وینو څخه ساتنه وکړي.

کل چې ولای او ګلستان شو خراب - بوی د ګڼو چاته لټو؟ له ګلاب، نو ځکه د موږ دو کړو و یار ونه باید تل پاتی وکېنل شي. ۲- ۳۸ مېن دمواد دلیکو الو، پوهادینیا نو پلوی او ملاتړ خپل دنده بولی او دی برخه کېنې هر راز ملي ګڼی کوي او خپل ګان دهغوی د سالم او جوړونکی افکارو مناسب بستر بولی. ۲- ۳۹ ددی واقعیت په منلو سره چې ټپسځې دبشری ټولنه نیمایي برخه تشکېلوي، باید دی برخه کېنې خپل دیني ګانګډه پېژانده انګور کړو.

۲- ۴۰ مېن د افغانستان ما شومان، ګڼلی او ځوانان دمواد ملي شته بولی، پټیلی ده چې باید د دوی نه ځنګه بی پام وپټیر نه شو.

۲- ۴۱ د یو هواد فرهنگي میراث، دهغه هواد نه هیرید و نکی اکوب (ملي هویت) دی، او په ځان پېژندنه او مخور توب کېنې اغیز من عامل هم دهغه فرهنگي میراث بلل کېږي، لږ غوښی فرهنگي میراث دوطن دپاره ژوندی برم ګڼل کېږي، نو ځکه مېن خپل ځان ددی مهم، مواس او ساتندوی بولی، او دی برخه کېنې په ټپنګه هس او ها ندکوي.

۲- ۴۲ مېن دمواد روز نیز او پوهنیز کړی دوطن ډیر اختیار او پرمخ تګ ټپسټ، ګڼی او سوچ کوي هرڅومره چې ټولنه په رو زنه او پوهنه کېنې لګیاشي هم هومره دوطن پرمخ تګ او پرمختیاو ده کوي.

۲- ۴۳ مېن ټولنه کېنې فرهنگي پر اختیار، د ټولنه دسالم عقل د روزنه او معنویت په غوږیدو کېنې ویني د پوهنه په رو زلو کېنې اغیز من او مهم ټپنګه د دولت او ټولنه اسلامي خوېونه او عادت، عقل او منطق، برم او زغم، در ناوی او تواضع بولی او په دی لپاره کېنې ټپنګه هاندکوي.

۲- ۴۴ مېن پر خپل ځان او فرهنگي خپلوان او خوېښا نو

۲۲ دسامبر ۲۰۰۱ سر آغاز فصل جدیدی

در تاریخ حیات سیاسی افغانستان نوین

عبدالحی خراسانی

سر انجام در اثر اراده قاطع و عزم حده، بین المللی، یا لیثار و تشریک معاصر رجال سیاسی و فداکاری و رشادت، سر دایره جهاد و قهرمانان ملی کشور، طور عام سنگین مسلط گروه مغور، مروج و متحضر طالبان در دست پیچیده شد. و تاریخ معاصر افغانستان یکی از سپاهین دوره های روزگار خویش را پلست سر گذاشت.

در پیشگاه خداوند متعال سجده شکر بجا می آوریم، که مقدر چنان بود، که کاخهای ابدی لوزی های شیطانی، تککرات انحرافی و اهریمنی و اندیشه های پلید غیر انسانی بدست فرزندان پرتوان و صدیق آریانای کهن، این پروان راستین مکتب اسلام و آئین محمد واژگون گردد. به هم یزد و فتا پذیرد.

دیروز مردم متدین، مؤمن و مجاهد افغانستان در برابر اهریمن الحاد و ثکر منقور کمونیزم در شرایطی که حتی تصور مقاومت در تدبیر و تخیل جهانی غیر قابل درک و باور بود، برای پاسداری و حراست از کیان دین و نوامیس ملی با دست خالی ایستاد جنگید و مبارزه نمود، و سر انجام نه تنها متجاوز را از کشور بیرون افکند، بلکه کاخ اهریمنی بریانش را بر زمین زد و بهای جغرافیایی میسیانش را فرو ریخت و به موت خوار نگین این ۱۰۰۰ رژی انحرافی اش پایان بخشید.

در آن جهاد عظیم ملت با شهادت

انهدام کامل فرهنگ، تمدن و معارف افغانستان بسج گردید. استقلال، تمامیت ارضی و نوامیس ملی را پشت در معرض تهاجم و تعرض قرار داد.

افغانستان با تهاجم به ترتیب خطرناکتر و

برگتر از گذشته روبرو شد، زیرا دشمن با خنده و بیژنگداز، و تروری، با ظاهر اسلامی هراس در دست و سجاد، در بغل آسوده بود. گروهی از یزدگواران، میدان بدشمن وها کردند و فرارفتند، حده ای هم بودند که در ملاعام هلهله و شادی می دادند و در میدان حقارت بی محابا رقصیدند و طالب را فرشته نجات خواندند. بزرگانی هم با تردید و تذبذب مردم کار را تمام شده می پنداشتند و هموار، آیه یاس می خواندند، حضراتی هم بودند که از آنسوی دنیای منهدن برای لشکر طالب پیام تبریک و مبارکیاد فرستادند و چشم ها به رجالی هم روشن بود، که در قصر های خویش به سر سلامتی طالب پیک های خویش می کشیدند... اما درین مهانه راه سردی از تارصالحان زمین، فرزند صدیق مکتب محمد، سپهسالار بزرگ اسلام شهید احمد شاه محمود، رهبر، و زعامت مقاومت ملی را بدست گرفت و با همکاری و یاری ملت با شهادت فغانستان در برابر تجاوز جدید ایستاد، رزمند و مقاومت نمود.

افغانستان این بار نیز نه فقط برای حفظ تمامیت ارضی و استقلال و آزادی سر زمین خود می رزمید، بلکه علی الرغم ثقلت سنگین و بی اعتنایی بین المللی برای حفظ و سلامت جامعه اسلامی و انسانی در برابر پدیده شیطانی و تفکر انحرافی طالب و مقلای تروریسم بین المللی که هر روز در جغرافیای تحت تسلط طالبان قدرت بیشتری می یافت تا کمال مردانگی و شهادت صبور، بی باک و بی قابلیه بر آمد و همچون سد آهنین ایستاد.

متأسفانه هشدار های مکرر و قریاد های بلند زمامداران دولت اسلامی افغانستان در

افغانستان سابقان دشواری را پشت سر گذاشت، و نجهای فراوان دیر و زجر و سختی های بسیار کشید یک و نیم میلیون شهید داد و همه ی بود و نبود و هست و نیست اش را در طریق اخلاص نهاد و تقدیم دین و نفیست و کشور نمود، اما در فرجام دنیای منهدن فراموشش کرد و در برابر انبوه مشکلات تنهانش گذاشته قدرتهای نوظهور منطقه ای بجای مرخص بر زخمی شک پاشیدند و برای دست یابی به مافع خود راه انحراف در پیش گرفتند، و از بهامانی های دوران تنبست حاکمیت ملی که متأسفانه در اثر اشتباهات عدیده رهبران عالیقدر احزاب جهاد به جنگها و مناقشات داخلی تبدیل گردید، بهره ها بردند، و اوضاع و احوال بجایی رسید، که پاکستان برای دست یابی به جغرافیای مناسب و عمق استراتژیک علناً دست به اشغال مستقیم و غیر مستقیم زد و با ایجاد پدیده طالب ماجرایی جدیدی در منطقه آفرید.

بدین ترتیب ملت مظلوم و رنج دیده افغانستان بار دیگر مورد تهاجم قرار گرفت، اینبار از طرف متسلط مغور (طالب) و آلاء اسامه که در پوشش شعار زیبای «اتر ناسو نالیزم امت اسلامی» چهره شیطانی، تفکر انحرافی و اندیشه پلید نهروانی خویش را پنهان کرده و با سردادن شعار های عولم پسند و مردم فریب و با استفاده از فضای دین معنوی و اعتقاد دینی ملت، دشمن برای

سالیان گذشته در مجامع بین المللی، سازمان ملل متحد، شورای امنیت، رسانه های گروهی و مطبوعات، تأثیر چندانی در پی تفاوتی جهان نسبت به جنایاتی که در افغانستان می گذشت نمود، تا آنکه اندیشه سیاه و تفکر شیطانی پخته امن و اقلیم آرام جهانی را اندک اندک در نوردید و در سپیده بامداد ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ با انفجار های مهیب و هولناک ساختمانهای دوگانه تجارت جهانی نیویورک فرو ریخت و تا امنی و وحشت دنیای امن ایالات متحده آمریکا را به گستردگی فرا گرفت و جهان غرب را بشدت تکان داد.

بهر حال، در پی انهدام کاخهای تجارت جهانی نیویورک و انفجار های دهشتناک در ایالات متحده آمریکا در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، و شهادت سیهسالار بزرگ اسلام رهبر مقاومت ملی افغانستان احمد شاه مسعود در ۹ سپتامبر ۲۰۰۱ توسط مافیای تروریسم بین المللی، قضای جدیدی که حاکی از درگ متاع مشترک و فهم همکاری متقابل بین افغانستان و ایالات متحده آمریکا به اشتراک جهان غرب و مدیریت سازمان ملل متحد بود، فراهم آمد، و همین همکاری در ابعاد گسترده زمینه ی انهدام کامل و فروریزی ماشین جنگی مثلث شیطانی (طالبان، امامه، آکفا) را به سرعت میر ساخت و به حیات تنگسنگ گسره مزدور طالبان در افغانستان پایان داد.

با درک شرایط نوین و اراده مصمم بین المللی قهرمانان جهاد و سروران مقاومت ملی به عزم تاریخی خویش به عنوان ناجیان صلح و متادیان آزادی طلیعه دار حرکت نوین در افغانستان گردیدند و به دعوت نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد در امور افغانستان به دعوت در مذاکرات بن پاسخ مثبت دادند، و اینبار نیز به ایثار و احسان پرشکوه میاسی دست زدند و در مذاکراتی با صداقت و صمیمیت حضور یافتند که بعضی از آنها در مدار مقاومت ملی با ذره بین هم دیده میشدند.

قدرت بالفعل را که یگذا، حتی قدرت قابل ملاحظه بالقوه هم نبودند و نیستند.

برای ایجاد صمیمیت و استحکام وحدت ملی، بخاطر پایان دادن به بحران بنی اقتصادی به منظور آرامش خاطر مردم رنجیده و مظلوم افغانستان، این ایثار و احسان بزرگ به عنوان یک عمل صالح و ماندگار تاریخی انشائه تلقی میگردد و دلایل پیاری است که ارزش این عمل را برجسته و متجلی می سازد.

سر انجام در پی مذاکرات فشرده ده روزه (هتل سن پترزبورگ واقع در شهر سن کشور آلمان) که در آن نمایندگان «دلا» (دولت متحدین دولت) و سه گروه فعال و تیمه فعال سیاسی نامنوزن و نامتوازن تحت نظر اخضر ابراهیمی نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد در امور افغانستان، موافقتنامه را امضا نمودند که به عنوان (موافقتنامه ترتیبات موقت در افغانستان تا زمان تأسیس مجدد مؤسسات دایمی دولتی) خوانده میشود و بر طبق ماده اول فصل سوم آن، اداره موقت متشکل از یک رئیس پنج معاون و بیست و سه عضو می باشد، که اعطای اداره موقت را تشکیل

مجموعه شرایط ملی و بین المللی و فهم اراده مشترک جهت یک امر مهم تاریخی، و همچنان مدت و زمان مسوولیت اداره موقت حمایت و پشتیبانی قاطع از آن یک امر ملی و ضرورت تاریخی بوده و هم باید زمینه ای رافراهم آوریم که این اداره بتواند به وظایف معین اش با خاطر مطمئن و آرام عمل نماید.

انتخاب آقای حامد کرزی به عنوان رئیس اداره موقت بر جسته ترین تصمیم قابل تمجید مذاکرات بن است، زیرا متأسفانه با توجه به نسبت گروه طالبان به یکی از اقوام اصیل و بزرگ مملکت و پایان آنجنائی، جهت جلوگیری از هر نوع استفاده دشمن از تحریک عامه و بذر احساس حقارت، و برای ایجاد مهر و صمیمیت ملی میان اقوام کشور، این انتخاب بسیار شایسته و بجابود و مزید آنکه باتوجه به تعلق آقای کرزی به یکی از خانواده های بزرگ، متور و منتقد قندهار، همه جوانب امر لحاظ گردیده است، او که میاستمدار ورزیده، جوان و بر خوردار از اعتبار لازم ملی و سیاسی می باشد، انشائه در انجام امور موفق میگردد، و همچنان اکثریت مطلق اعضای اداره موقت

از عناصر متدین، مجاهد، ملی و وطن دوست تشکیل گردیده که باعث امنیت خاطر مردم مسلمان و متدین افغانستان میگردد. درین میان صرف نظر از فشار افکار

هرچند پیرامون انتخاب اعضای اداره موقت مطالبی را میتوان پرسش و سوالات متعددی را مطرح نمود، اما با توجه به

عمومی و اراده جسدی بین المللی، حرکت در عثمان و شکوهمندانه برهان الدین ربانی رئیس اسبق د.ا.ا در آخرین روزهای پاپان قدرت قابل قدر است، شخصیتی که در دنوار ترین سالیاد جهاد و دوران مقاومت ملی یا انتخابات متعددی دست و پنجه نرم کرد. چالش های بسیار را پشت سر گذاشت و از کولاهای نفس گیر و گردنه های صعب العبور سیاسی گذشت. به تحقیق اشتباهات سیاسی در دوره زمامت او پیش آمد که هر کدام علل و عوامل خود را داشت.

حضور استاد در مراسم انتقال قدرت به سیمای جذاب که برف سپید بر لب پامش به کمال نشسته است، یکی از خاطرات ماندگار و نقطه عطف تاریخ سیاسی افغانستان معاصر محسوب می گردد، و این سنت بنسبیده به نام او در تاریخ نوین کشور ثبت گردید، که میتواند درسی باشد برای زمامداران حال و آینده کشور.

روزها در سایه ای شایعات قراران سرخت گذشت و بوم موعود انتقال قدرت به اداره موقت بر اساس توافق نامه بن قرارسید. براساس رسمی در صبح روز اوا، چندی سال ۱۳۸۰ مطابق ۲۲ دسامبر ۲۰۰۱ در تدارک و رنگ وزارت امور داخله در مایکد رهبران عالیقدر جهادی، رجال سیاسی، شخصیت های ملی و چهره های متنفذ محلی حضور داشتند. با شرکت لغضر ابراهیمی و نمایندگان بیش از سی کشور جهان رسماً افتتاح گردید.

نمیدانم چرا وقتیکه cnn و b.b.c جریان انتقال قدرت را بصورت زنده پخش می کرد، تماشا می سیمای رهبران عالیقدر جهادی که اکنون به صمیمیت و مبارکی در ابتدا و انتهای صف آنان استرژرال عبدالرشید دوستم را استرژرال اسماعیل خان، اجلاس نزول برآمده بودند، اتساقاً به ترحم و تأمل و میداشت، یزرگانی که سخنی ها و مشکلات روانی را تجربه کرده اند به راستی آنان

سزاوار این مظلومیتی که امروز گرفتار آن هستند. نبوده این تاملی ها و شکست ها نمی پیست اتفاق می افتاد حتماً یک جای کار عیب دانشه است، مایه تفکر و اندرز می یابند، ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یتوبوا ما ینقضم.

تجلی فوتوی بزرگ اسطوره چاویسان جهاد و سپهسالار نهضت مقاومت شهید عزیز احمد شاه مسعود، که همزمان با واختن مرود ملی افغانستان، پسرده ازان برداشتند، تاثیر پر جاذبه ای بر مجلس و پیشندان بیرون از کشور داشت، همه یک عمل شایسته سیاسی و پندیده ملی بود، اما گذاشتن چوکی خانی برای بزرگوار، یک خطای بزرگ معنوی بود. سزاوار نبود و نیست که از اعتبار معنایی و والای معنوی، محبوبیت ملی و شهرت منحصر بفرد سیاسی شهید بزرگوار اسلام در جهت تأیید امتداد حرکت سیاسی خود بهره گیریم و پندیده نیست که او را بعد از شهادت اش در ساختار سیاسی ای تعریف نمائیم. که ما پندیده ایم و تصمیم گرفته ایم!

بهر صورت، ده اول حدید ۱۳۸۰، تاریخ معاصر افغانستان یک روز تاریخی و یاد ماندنی خواهد بود، و صد البته اعتبار آن به توفیق اداره موقت در انجام وظایف اش، هیاری و مساعدت ملی برای تحقق آرمان و اراده ملت جهت ایجاد یک جامعه سالم، امن و پرور از بی عداقتی ها و تحسبات کور و پتیمان مدیریت جامعه بر اساس خرد و تقابل است.

به یاد گفته لحصر ابراهیمی نماینده ویژه دیر کل سازمان ملل متحد در امور افغانستان پلرستی چالش های بزرگی در پیش است و اداره موقت باید جراحتهای گذشته را در مان نماید اکنون زمان آن رسیده است که از مردم مظلوم و رنجیده افغانستان دلجویی شود، زجر های قراوان دیده اند و سخنی های بیار کشید، اند، نه توان بیرون رفتن داشتند و نه استقلال زندگی و یارای ماندن... بیایم بدرد دلایشان گوش جان سپاریم و از هزاران

گره مشکلات بی شمار زندگی شان حداقل پندتایی را بگشاییم، تا زیسته ی آراستن و اطمینان خاطر شان فراهم آید و در امنیت کامل اجتماعی بدون از دهنده های جنگ و در گیری و دعوی به زندگی پر اضطراب و در هم ریخته خویش سرو و سامان دهند.

اراده ملی بر آن استوار است که همه یا هم رئیس اداره موقت و اعضای کابینه اش را در انجام و تحقق آرمانهای بلند و اهداف مثالی اینکه خود در مراسم تحلیف، محور های عده آترا چنین برشمرده است: «مبارزه با تروریسم، دفاع از آزادی بیان و عقیده، تأمین صلح و امنیت، گزینش بر اساس لیاقت و توانایی، رعایت تقوا و پرهیزگاری، احیاء آموزش و پرورش، ایجاد ارتش ملی و...» ز دل و جان یاری و مساعدت نمائیم تا باشد که اندک اندک سیر رشد و شکوفایی و بالندگی هوار شود، و افغانستان بتواند دیناره حضور پرشکوه خود را با اعتبار و عزت در همه عرصه های بین المللی باز یابد. با توجه به محصوره ها، شرایط حاکم در افغانستان و تأمل جمیع جهات ذکر نکات ذیل را خالص از حکمت نمیدانم:

۱- این روزها نفی دهن، و انتقاد از آئین و گفت، به شمار گرفتن میراث و ر زنش ویی حرمتی ثبت به مجاهد و مهاجر مد روز شده است، هر کس و تانکس به خود سل میدهد، که هر آنچه را، که بدین مبارکش حطور و به قلم نازنین اش جاری شود، بگوید و بنویسد، نسخه های متعددی پیچیده اند، یکی تعکر لایک - سیکولار را برای دولت دستور میدهد، دیگری در ورطه خویشتن از مست علمای دین راجع به حجاب شرعی نه تنها نظر میدهد بلکه حکم صادر می نمایند! آن عضو کابینه اداره موقت هم هنوز قدم بآتش بدفتر وزارت نرسیده، در کمال گستاخی اسلام را در چهار دیوار مسجد و مدرسه زندگی اش می نماید، بررسی این وضعیت بحرانی در عرصه

اندیشه و تفکر مملکتی که در وجوب و جیب سر زمین اش عالمان دین، عارفان مکتب، مجاهدین نهضت و صالحان زمین آرمیده اند، شرم آور است.

من از سکوت سیاسی مزگیار و زمستان سرد و تاریک، ای که متفکرین جهادی و مصرین سوس و متدین و ملی را فرا گرفته است، بشدت نگرانم. هوشدار که این سکوت و غفلت تا آنجا ادامه پیدا نکند، که قلم هایتان را به مبارکی قدوم دموکراسی و آزادی افرسانی نمایند، و تا از خواب بر خیزی قلم ها شکسته باشد، و زبانتها قلم شده باشد، و دیگر قلمی در کار نباشد. اینک جهاد در میدان اندیشه و تفکر از اوجب واجبات است، برای جهاد عظیم فکری در سنگر های تسوین تعاطی آرا و تضارب اندیشه فراهم آید.

انسان گاه گاه به این فکر می افتد، که نکند تقدیر ابدی و جاویدان ملت متدین و مسلمان افغانستان چنان مقدار است که هر روز در برابر انحراف جدیدی بمبارزه بر خیزد و از سنگری به سنگر دیگر رود.

یک روز در برابر تجاوز اهریمنی ابر قدرت وقت شرق و عناصر خلق و پرچم، روز دیگر در مقابل تجاوز و توطئه شیطانی پاکستان و اندیشه منحط، پلید، متحجر و مطرود نهروانی غیر اسلامی و انسانی گروه مزدور طالب... و فردا ممکن است در برابر انحراف دیگر- چنان به نظر می رسد که دشمنان دیرین مکتب نهضت و ملت از شرایط نوین و فضای باز سیاسی جدید کشور برای استفاده سوء خواب های خوش و بیار دیده اند، و اندک اندک در پی آن بر آمده اند که از جریان افکار عمومی با توجه به شرارت های باند تبهکار طالب بهره جویند و در تلاش اند که رهبری افکار عمومی را در جهت بر آورده شدن مقاصد پنهان و شیطانی خویش بدست گیرند، اما هوشدار و این یشه گمان میر که خالیست!

بدلیل عملکرد شیطانی چند عرب نفرین شده مزدور بی دین و آئین و مملکت، نمیتوان این اجازه را داد که عده منحرف دیگر از تحریک افکار و عواطف بکر و احساسات پاک عامه در جهت جریان سازی ضد عربی و غیر مستقیم ضد اسلامی سوء استفاده نمایند که این توطئه جدید دشمن است.

و همچنین نباید بخاطر رفتار غیر اسلامی و ضد انسانی باند تبهکار و مزدور طالبان اجازه ذهن کجی به مقدسات ملی و شعار دینی را داد. به همین ترتیب اشتباهات سیاسی دوره حکومت مجاهدین که علل و عوامل پنهانی و آشکار ملی، منطقه ای و بین المللی داشت دلیل این نمیشود که هر بی تفاوت مطرود عسرت آرمیده ای مغرور و سرمست از یاده دموکراسی هریده بکشد، فراموش نکنیم که وارثان اصلی این سرزمین آنهایی هستند که مملکت و آب و خاک آنرا از شر دو تجاوز شیطانی و تفکرات پلید اهریمنی نجات دادند. اگر افتخاری در تاریخ معاصر افغانستان وجود داشته باشد که به تحقیق و بحق دارد، از برکت خون شهدا، لهرماتان ملی رستاخیز عظیم جهاد و از برکت مقاومت سرداران این سرزمین است و لاغیر.

۲- اکنون زمان آن رسیده است که رهبران عالیقدر احزاب جهادی در یک اقدام شکوهمند ملی و تاریخی آمار و ارقام تمام دارایی های منقول و غیر منقول خود و حزب مربوطه را بملت اعلام نموده و سرمایه های نقد خود را که از بیت المال جهاد به امانت نزد شان بوده است، به صاحبان اصلی آن و وارثان راستین اش بر گردانند.

همه میدانند و میدانیم که تمام آن دارایی های شمول سرمایه گذاری هایشان در بانک های خارج

از محل کمک های بین المللی و صدقات کشور های عربی در دوران جهاد مقدس و هجرت اندوخته شده است، و همه ای آن متعلق به بیت المال است، امروز آن دارایی ها میتواند در جهت عمران و آبادانی مجدد افغانستان بمصرف برسد، و انشا الله از باقیات صالحات آن بزرگواران محسوب میگردد.

۳- اگر اوضاع و احوال

فرهنگی سیاسی و اجتماعی افغانستان کمی دقیقتر مورد بررسی و مطالعه قرار دهیم، در می یابیم که سر انجام از میان تفکرات متعدد جریانهای سیاسی بطور عمده سه طرز تفکر و دیدگاه در حال پخته شدن و انسجام می باشد.

الف: عناصر ضد ملی، متحجر و پیرو انجماد فکری که بدور از درک واقعیت های ملی و بین المللی با تعریف خشن و انعطاف ناپذیر از اسلام و استفاده از دین بعنوان یک ابزار سیاسی جهت رسیدن به اهداف خویش تعریف میشوند.

این طرز تفکر با انکار هویت تمدنی و درخشان فرهنگی افغانستان و بر داشت یکسویه و قشری از اسلام، ملت را در برابر تمدن عصر جدید و تفکرات و مکاتب دیگر در آشفتنی و پریشانی

همواره نگه میدارد.

درین مجموعه بسیاری از عناصر منزوی و پراگنده احزاب، فروپاشیده پشاور و عناصر فاقد هویت ملی جریان منفور و تفکر نهروانی طالب میثرائند گردهم آیند.

ب: جریان غیر دینی، ضد دینی و غیر ملی که با استفاده از فضای لوین سیاسی افغانستان و شرایط جدید بین المللی از پناهگاههای امن خویش سر برآورده جامعه و افکار عمومی را زیر کانه به آزمایش و امتحان گرفته اند.

درین مجموعه میثرائند بدکمی تغییر نگرش فکری عناصر خلق و پرچم و پروان ایده لوزی شیطانی اتحاد داخل شود و در یک طیف گسترده از اتحاد تا مقدس رقاصان پرشور «secularize» و هر بی دین و آئین دیگر جمع آیند. این تفکر شاید در بدو امر بتواند مدتی جامعه را بفریسد، و همین امر وظیفه حساس و مسوولیت خطیر قهرمانان ملی عرصه فرهنگ و مبصرین متدین جهادی، و حال شهر ملی را بسیار سنگین و حساس می نماید.

ج: جریان معتدل و اصیل اسلامی و ملی که با فهم درست از شرایط مملکت و اوضاع بین المللی

در پی تحقق آرمان و اراده ملی پرآمده است. این تفکر که بدنه و اصلی و محور تصمیم گیرنده استرا عناصر برجسته ملی، رجال متعهد سیاسی، متفکرین و مبصرین جهادی و در مجموعه خبرگان متدین افغانستان میتواند تشکیل دهند. با کمی سعی و تلاش فکری، اجتماعی و سیاسی می تواند اقلیم افکار عمومی را تسخیر نماید و مورد اقبال ملی قرار گیرد.

احترام به مقدسات و شمایل ملی، پایبندی به اصول اسلام، ارتقای سطح علمی و دانش عمومی ملت، احبای اقتدار و عزت ملی و بین المللی، ترقی و تعالی کشور در همه ابعاد و زوایا، حفظ تمامیت ارضی، استقلال ملی، اقتدار حاکمیت مرکزی و مناسبات شایسته و خرد مندانه با همسایگان و مجامع بین المللی ... را میتوان از محورهای عمده قابل توجه و شعارهای اصلی آن برشمرد.

۲- وضعیت جدید افغانستان بیگمان برای همسایگان قابل درک و فهم است، و به تحقیق فصل جدید روابط متقابل آغاز گردیده است، تأمل و دریافت متقابل، موقعیت جدید میتواند در تحکیم روابط بهتر

و صمیمانه تر مرا کمک نماید و شناخت درست چالش های سیاسی اولین قدم در جهت خاتمه دادن به روابط خاکستری گذشته است.

یکی از ویژگی های منحصر بفرد افغانستان این امر است که ما الحمد لله با همه ی همسایگانمان دارای اشتراکات فوق العاده گسترده فرهنگی، روابط دیرین اجتماعی و سیاسی و پیوندها و تعقات معمولی عمیق می باشیم، و همین موضوع به همان اندازه که سبب ایجاد نسات و برکات و فیض فرزان بوده است، مزیداً ترسیم خطوط سیاست خارجی منطقه ای مانرا حساس و پیچیده می سازد.

امید وار هستیم که در شروع فصل نوین حیات سیاسی کشور دیگر شاهد روابط سرد و تیره و خاکستری با هیچ همسایه ای نباشیم و فهم منافع مشترک و رعایت اصل احترام متقابل و عدم مداخله در امور داخلی همدیگر و یغمار مهر و صمیمیتی منطقه ای در سر لوحه مناسبات مان قرار داشته باشد.

انشاء الله تعالی